

$\neg r \rightarrow \neg q$

$\therefore p$

argumentativna oblika argumenta 2

$p \rightarrow q$

p

$\therefore q$

Takoj ko je dopolnjenih vseh šest korakov abstrakcije, lahko logiki suvereno razlikujejo med veljavnimi in neveljavnimi *argumentativnimi oblikami* (kar z njihove perspektive seveda pomeni, da lahko ločijo tudi veljavne od neveljavnih *argumentov*). Argumentativna oblika je tako *veljavna*, če ni nobena od njenih substitutivnih instanc argument, katerega premisi bi bili resnični, sklep pa neresničen. Npr. (prevedeno spet v »naravni« jeziku):

(59) Če je šolstvo močno, potem je močna tudi država.

Šolstvo je močno.

Država je močna.

Je pa povsem mogoče, da iz neresničnih premis »sledi« resničen sklep. Tako kot, npr., v sledečem (namerno pretiranem) primeru:

(60) *Janez Drnovšek je človek.*

Ludvik XIV je bil opica.

Trbovlje so glavno mesto Slovenije.

Nekateri ljudje niso smrtni.

Kadar dežuje, vedno sije sonce.

Vsi ljudje so smrtni.

Torej

Janez Drnovšek je smrten.

V vsakdanjem življenju (ponavadi) nikoli ne sklepamo tako in še toliko manj argumentiramo. Relativno pogosto pa lahko srečamo argumentacije, kot je sledeča:

(61) »Vsi nuklearni reaktorji predstavljajo veliko tveganje.

Nuklearni reaktorji so namreč zelo kompleksne tehnološke